

స్వామి జీ

(X ల్పి ౪)

శ్రీ కొడవటిగంటి కుటుంబరావు

“వైష్ణవాళ్ళను అట్లా అనగూడదురా, కుంక చెప్పనా! కళ్లు క్లాస్తా పోచవి.

అందులో స్వాములారు సామాన్యదుకాడు. ఆయన త్రికాలవేది. ఆయన ఆజ్ఞ లేకుండా ఎక్కడా ఏమీ జరగదు” అన్నది అమ్మమ్మ.

“దానికి రుజువేమిటి, అమ్మమ్మా? స్వామిజీ మనకు కావలసిం దేదన్నా చేస్తాడా?” అన్నాడు మనమడు.

“అట్లా ఎందుకు చేస్తాడూ? తన కిష్ట మైనవే చేస్తాడు.”

“అయితే మొన్న మనఊళ్లో ఇళ్లు తగల బడింది ఆయన మూలంగానేనా?”

“వాళ్లు చేసుకున్న కర్మపరిపాకం కొద్దీ వాళ్ల కొంపలు కాలినవి!” అన్నది అమ్మమ్మ.

“అయితే మన్య స్వామిజీ చేసే దేమిటి?”

“ఎవరి పాపానికి తగ్గుట వారికి శిక్ష ఇవ్వటమే.”

“ఆయనే ఇస్తున్నాడని నీ కట్లా తెలుసు?”

“తెలిదా ఏమిషి? అన్నమంతా పట్టి చూడాలా?”

“పోనీ కొంత పట్టి చూశావుగా, చెబుమా?”

“కమలమ్మకొడుకు రాఘవయ్య కేమయింది? బయల్దేరి రమ్మని స్వామివారు కబురుచేస్తే రాలేదు. మూడోనాటికిల్లా మూడొందలూ చోరి అయిందా లేదా?”

“నిన్న నాది అజా పోయింది. స్వామి జీయే కాజేసి ఉంటాడా, అమ్మమ్మా.”

“ఛీ! అప్రాచ్యుడా! అప్రాచ్యంగా వాగుతావు!”

“అంతకోప్పడతావేం? కోజూ ఎక్కడో కక్కడ దొంగతనాలూ, హత్యలూ జరుగుతూనే ఉన్నాయిగదా. ఇదంతా స్వామి జీయే చేస్తున్నాడంటావా? కమ్యూనిస్టులు కొన్నిపనులు చేస్తున్నట్టు పత్రికల్లో రాస్తున్నారే. వట్టిదేనా?”

“పత్రికలవార్య కొకటి తెలిశేడిచింది

కనకనా? ఈ గొప్పగొప్పవిషయాలు వాళ్లకేం తెలుస్తవిరా?”

“పోనీ, నువ్వు చెప్ప. ఇంకేం చేశారు, స్వామిజీ?”

“ఒకటా? కాంతారావు కంఠ పెద్ద ఉద్యోగం ఎట్లా అయింది?”

“ఆ ఉద్యోగానికి వాడు ఆరునెలలకిందే దరఖాస్తు పెట్టాడు, అమ్మమ్మా?”

“ఆరునెలలనుంచి కాని ఉద్యోగం స్వాములారు వాల్లింటి గడపతోక్కిన మర్నాజే కావటమేం?”

“ఉద్యోగం ఇస్తూ ఆర్రుపజేనాటికి స్వామిజీ ఇంకా గడప తొక్కలేక?”

“ఏడిశావు, కుర్రకుంకవు! నీ కివేం తెలుస్తవిరా?”

“ఇంకా చెప్ప, అమ్మమ్మా! స్వామిజీ లీలు విన్నకొద్దీ ముచ్చటగా ఉన్నాయి.”

“ముచ్చటగా ఉండేదా? ఆ సత్తెన్నారాయణ ఇట్లాగే నవ్వాడు. అందుకే వాడెక్కిన రైలుకాస్తా అంత పాటుపడింది.”

“మొన్న నూళ్ళూరుపేటదగ్గర పడి పోయిన ఎక్స్ ప్రెస్ బండే?”

“కారుట్రామరి?”

“స్వామిజీ పడగొట్టింజే?”

“ఏం, ఆయన కిదొక లెక్కనకుంచున్నావా?”

“అయితే ఉండు, అమ్మమ్మా! పోలీసు వాళ్లకు ఇప్పడే ఉత్తరం రాస్తాను?”

“ఏమనీ?”

“రైలు పడగొట్టింది ఎవరో తెలిక పోలీసులు అల్లాడిపోతున్నారు. స్వామిజీ చేసినట్టు వాళ్లకు చెబితే చాలా సంతోషిస్తారు. బహుమానం కూడా ఇస్తారు వాకు.”

“చాలే, ఊరుకో!...వోకే, నిజంగా రాతామనే? పెట్టక్కడ కాగితాలూ, కలమూ!...చెబుతుంటే వినవుట్రా? పురుగులు పడిపోచావు నుమా!...స్వామివారికి

కోపంవస్తే దుంప నాశనమైపోతుందే!... ఊరుకో! నీతో ఎందుకు మాట్లాడానురా?”

“ఆ స్వామిజీ మాట్లాడించి ఉంటాడులే అమ్మమ్మా! స్వామిజీ నన్నెందకు భస్మం చేస్తాడూ? ఎరెట్లు చెయ్యబొయ్యే పోలీసుల్ని భస్మీపటలం చేస్తాడు. చూద్దాం, ఎవరు గెలుస్తారో?”

“పోలీసు లేం చేస్తారా స్వాములార్నీ?”

“చేతికి సంకెళ్లువేసి పెడరెక్కలు విరిచి నోట్ల గుడ్డలు కుక్కి లాక్కుపోతారు.”

“వాళ్ల చేతులు పడా! అంతపని చేస్తారుగా?...నాయన్నాయన, ఆ ఉత్తరం రాయకురా! నీకు పుణ్యం ఉంటుంది! నువ్వా ఉత్తరం రాస్తే నాకు పుట్టగతులుండవురా!”

“అసలు భయం అదా?...పోనీగాని, అమ్మమ్మా! స్వామిజీమీద నీకంత నమ్మకం ఉండే, పోలీసులమీద ఉన్నంతగా స్వామిజీమీద లేకేం?” అన్నాడు మనమడు, కాగితాలూ కలం అవలంబేట్టేస్తూ...

“స్వామివారంటే ఏమనుకుంటున్నావు, పున్నమ్మా?...ఇవాళపొద్దున మా మనమడు ఆయన్ను పోలీసులకు పట్టిస్తానని ఉత్తరం రాయబోయినాడు. అంతలో వాడిలో ఏం మార్పు కలిగించారో స్వామివారు. తీసిన కాగితాలూ, కలమూ అట్లాగే పెట్టేశాడు! అంతా స్వామివారి మహిమ!” అన్నది అమ్మమ్మ.

ఉత్తమ శైవమత గ్రంథము.

పండితారాధ్యచరిత్ర

వెల రు. 5/-

(ప్యాకింగు, పోస్టేజి రు. 1-4-0)

మేనేజరు, ఆంధ్రగ్రంథమాల

మద్రాసు.